

Bản Tin Thế Đạo **Số 150 ngày 31-1-2020**

Ban Biên Tập: Trong những ngày đầu năm Canh Tý 2020, chúng tôi xin trích một số bài Dạy Đạo trong Thánh Ngôn Hiệp Tuyển để chúng ta cùng đọc, tĩnh lặng và tìm hiểu ý thâm sâu những lời giảng dạy hầu thực hành có kết quả tạo sự Thương Yêu Hòa Ái giữa chúng ta để cùng có mẫu số chung là Đoàn Kết Phục Vụ Đạo.
 Chúng tôi Mong Ước và Hy Vọng.
Trân trọng

TRONG SỐ NÀY

1*- Một số Thánh Ngôn dạy về Thương Yêu Hòa Ái trong Thánh Ngôn Hiệp Tuyển Trang 02

2*- Vườn Thơ Thế Đạo. Trang 07

3*- Chữ Hòa trong Mùa Xuân Đạo Cao Đài (QS TS Nguyễn Thanh Bình) Trang 10

4*- Tóm Lược về Tang Lễ Hiền Huynh Dương Văn Ngà . . . Trang 19

5*- Vài hình ảnh tang lễ và hình ảnh sinh hoạt trong Hội Tương Tế Cao Đài của HH Dương Văn Ngà Trang 20

6*- Ban Thế Đạo Hải Ngoại phân ưu: HT Nguyễn Long Châu quy vị ngày 26-1-2020 tại thành phố San Jose CA - USA Trang 26

**Thánh giáo dạy phải hòa nhau để chung lo danh đạo
và từ đây Thầy khởi sự dạy đạo**

20 Février 1926

Ngọc Hoàng Thượng Đế Viêt Cao-Đài
Tiên Ông Đại Bồ Tát Ma-Ha-Tát
Giáo Đạo Nam Phương

Bửu tòa thơ thới nở thêm hoa,
Mấy nhánh rồi sau cũng một nhà,
Chung hiệp ráng vun nền Đạo Đức,
Bền lòng son sắt đến cùng Ta.

Nguồn Tiên tâm Đạo dễ gì đâu?
Quyền phép Càn Khôn một túi râu
Thoát xác xưa tàng tu vạn kiếp,
Độ hồn nay gọi khắp năm châu,
Tìm hiền lắm lúc gieo nguồn Đạo,
Cải dữ đòi phen cổi mạch sâu,
Trần khổ dầu ai chơn muốn lánh,
Ngày thành Chánh Quả có bao lâu?

Cái nhánh các con là nhánh chính mình Thầy làm chủ, sau các con sẽ hiểu.

Thầy vui muốn cho các con thuận hòa cùng nhau hoài, ấy là lễ hiến cho Thầy rất trân trọng. Phải chung lo cho danh Đạo Thầy.

Đạo Thầy tức là các con, các con tức là Thầy, phải làm cho nhau đặng thể lực, đừng ganh gổ nghe! Các con giữ phận làm tùy ý Thầy muốn, ngày sau sẽ rõ thấu ý muốn của Thầy.

Vào vòng huynh đệ khá thương nhau,
Một đức trời hơn một phẩm cao.
Quyết chí Thiên Đường mau bước tới,
Phải nhiều máu thịt mới đồng bào.

Các con phải hiểu rằng: Thầy, là huyền diệu thế nào? Cách dạy, Thầy buộc tùy thông minh mỗi đứa mà dạy.

Dầu cho Thầy phạm tục cũng phải vậy; nếu đứa dở mà dạy cao kỳ, nó biết đâu mà hiểu đặng. Thầy cấm không cho dị nghị việc người; nhứt là đạo hữu của các con thì đừng phạm đến kéo tội nghiệp; chi chi cũng phải nhớ quyết rằng có Thầy trong đó.

Chẳng quản đồng tông mới một nhà
Cùng nhau một Đạo tức một cha,

Nghĩa nhân đàn gởi thân trăm tuổi,
Dạy lẫn cho nhau đặng chữ hòa.

Thầy dặn các con một điều; nhứt nhứt đều đợi lệnh thầy chẳng nên lấy tứ riêng mà phán đoán chi hết. Phận sự trách nhiệm các con, Thầy đã định trước, song giờ ngày chưa đến; phải tuân theo lời Thầy, nghe!

Từ đây Thầy khởi sự dạy Đạo cho.....

Trên Bạch-Ngọc-Kinh có đủ Nam và Nữ; các con chớ lầm tưởng là phân biệt. Có các đấng Nữ Tiên, Nữ Phật còn lớn quyền thế hơn Nam nhiều.

TR.....đã thọ mạng nơi thầy, con đi đâu Thầy theo đó; Lời Đạo Đức trong miệng con nói ra, ấy là lời của Thầy bố hóa tâm trí con đặng đi truyền Đạo; tùy cơ mà dạy kẻ; một mình con đâu đủ sức mà phục người. Chẳng luận là Nam hay Nữ, bất kỳ là nước nào, nó muốn biết Đạo Lý con phải độ, biểu chúng nó đến nghe Thầy dạy, mới có thể nó tu hành đặng; trước con không nên buộc chúng nó lắm.

Thầy nói một lần từ đây nhớ lấy: dầu cho đá, sắt, cây cỏ mà nghe đến Thánh Ngôn nơi Thầy mà con nói ra, cũng hoan nghinh, hưởng lựa là người, con nhớ và an lòng.

Đã thấy ven mây ló mặt dương
Cùng nhau xúm xít dẫn lên đường
Đạo cao phó có tay cao độ
Gần gũi sau ra vạn dặm trường.

Thầy đã hàng ngày nói với con rằng: Muôn việc chi Thầy đã bố hóa vào lòng con. Như con tính điều chi, tức Thầy đã định rồi. Con không cần nặng lòng lo lắng. Đạo cốt để cho kẻ hữu duyên. Những kẻ nào đã làm môn đệ của "Tà thần Tinh quái" thì không thể gì làm môn đệ Thầy đặng.

Lẽ chánh tự nhiên có lẽ tà
Chánh Tà hai lẽ đoán sao ra;
Sao ra Tiên Phật người trần tục,
Trần tục muốn thành phải đến Ta

... Những kẻ đã hưởng hết phúc hậu từ mấy đời trước, nay lại còn phạm Thiên Điều, thì tội tình ấy thế chi giải nổi. Mấy con biết luật hình thế gian còn chưa tư vị thay, hưởng là Thiên Điều thì tránh sao cho lọt? Dầu các con như vậy, thì Thầy cũng lấy oai linh ấy mà trừng trị chớ không tư vị bao giờ. Phải lo sợ tội tình cho lắm; phải có sợ mới có giữ mình; phải biết sợ phải biết giữ mình, phải hiểu rõ rằng: "Thiên Địa vô tư" đừng ỷ là "Đại Từ Phụ" mà lờn oai nghe các con.

**Thánh giáo của Chí Tôn dạy phải yêu thương giúp đỡ nhau.
Ngày 4-11-Bính Dần (8-12-1926)**

**Ngọc Hoàng Thượng Đế Viết Cao Đài
Giáo Đạo Nam Phương**

Hỉ chư môn đệ, chư ái nữ, chư nhu.

Nghe Thầy:

Dặm dài bước lạ nẻo chưa quen,
Tánh chất dầu trau gấm chẳng hèn.
Bóng trái diêm đà xuân đợi chúa,
Tiết nồng thơ thới hạ khoe sen.
Nhành dương nước rưới tan lòng tục,
Nguồn Thánh đạo diu lại cõi Tiên.
Phước gặp kỳ ba Trời dẫn độ,
Mau chơn rần lướt tới rừng thiên.

Từ đây Thầy là đứng chủ trung, diu dắt các con trong đường đạo hạnh; nhứt nhứt đều tưởng có Thầy bên các con và đợi nơi Thầy mà thôi. Đường tuy xa, bước đường tuy gay trở, nhưng các con lướt nổi sự hiểm nguy, đặng đến cùng Thầy trong buổi chung cuộc. Môn đệ nhiều đũa lòng vẫn nhẹ tợ lông, thấy sự chi khó thì đã muốn bần dùn thối bước. Đại Đạo Tam Kỳ hoàng khai tại cõi Nam, đã chiếu theo Thiên Thơ hội Tam Giáo mà vớt chúng sanh thoát vòng ly khổ, thiệt thiệt hư hư, một mảy chi cũng chẳng qua là máy Thiên Cơ mà thôi.

Đạo Trời mở ra cho một nước, tất là ách nạn của nước ấy hầu mãn, phải giồi lòng trong sạch, lấy sự nhẫn nhịn làm gương, soi mình hằng bữa. Phải thương yêu nhau giúp đỡ nhau dường như con một nhà, rồi cái thương yêu, sự giúp lẫn ấy sẽ diu chung các con vào tận chốn Cực Lạc thiêng liêng, để tránh khỏi nơi khổ cùng tiêu tụy, khá biết lấy.

Thăng.

**Thánh-giáo của Chơn-Cực Lão-Sư nói về: Vận nên hư của nền Đạo.
(Ngày 18-7-1928)**

Chơn Cực Lão Sư

Hỉ chư Đạo hữu.

Chư Đạo hữu đã có nghe lời Thánh Giáo về vận mạng nên hư của nền Đạo. Vậy có hiểu rõ tôn chỉ chánh đáng của Đạo là sao chưa? M.N. nói thử.

Ấy là hành chánh, còn tôn chỉ là sao? Hiệp đặng chi? Kết dây thân ái đặng chi? Hiểu nhưng chưa cạn đó.

Chư Đạo hữu phải biết rằng: Đạo trước khi gieo truyền cho ngoại quốc, phải diu dắt kết chặt dân sanh nơi vùng Nam này, đặng cùng nhau chung hợp trên con đường hòa bình, chậm rãi lần ra khỏi lối khốn khổ lao lung nơi cõi trần này, rồi tự tại ngâm câu thái bình. Chừng ấy chim về cõi, cá về sông, hớn hở trau về thiện niệm mà bước lên nấc thang Thiêng liêng mới đặng.

Ngày nào Đạo nơi đây chưa hòa, người nơi đây chưa đủ sức kèm chế lấy nhau; và chưa đủ tinh thần ngay chánh, chỉ nẻo dẫn đàng, người Đạo chưa phể đợc tham danh chác lợi, thì ngày ấy Đạo nơi

đây chưa gọi là trọn thành, thì cũng chưa một ai mong khởi công mà tầm địa vị Thiêng liêng được.

Chư Đạo hữu phải lọc lừa lại, tìm người có tâm chí, kết liên thân ái, chung hiệp nhau, bỏ sự lãng phí, dựng đồng tài nơi giọt mồ hôi, được tích thiếu thành đa, gây dựng một cái nhà chung, để ngày phong vũ nương dựa được thung dung, ngồi ngắm thế sự và chân hưng mỗi Đạo quý hóa; ấy là không làm mà no; không đất mà ấm cúng đó. Phương chi ràng buộc hình hài, thần hao trí mệt cả ngày, rốt lại còn chi tráng kiện mà xa lo rộng nghĩ?

Đạo chẳng phải một hội để lo chôn chôn, cũng chẳng phải mỗi hàng để nhóng giá, mà chư Đạo hữu hiện thời đã thấy Đạo có ích về hai sự ấy mà thôi.

Buồn! người Đạo đã bơ thờ như gái mới về nhà chồng ban sơ, ruột trống lỗng như thùng không, trí não chưa thấy xa hơn gối. Nhóm lại nghịch lẫn nhau, dèm siểm nhau, lo đứng trên người khác, nhưng lại không tài liệu biện cho có ích chi cả.

Đấng Chí Tôn, vì thương dân tình nơi đây, đã khổ tâm nên gieo Đạo, đem chiếc thuyền cận bên để diu dắt vào chỗ bình địa đặng tự tại thung dung, mà vì chưa hiểu thấu căn nguyên, khổ bao giờ trông thoát?

Đạo sắp tàn, nỗi Đạo phân chia, chư Đạo hữu phải lo níu kéo lại một mớ, người nào hay người nấy, rồi đây, mỗi chỗ mỗi dựng riêng ra chư Đạo hữu mới tùy thế đó mà tom góp lại...

M...N... Hành lễ do Thánh giáo lúc nơi Đàn Cầu Kho. Chẳng nên, bày vẽ nhiều.

Văn Pháp bạch.....)

Được, nhưng còn sơ sót, món nào liệu chẳng có ích, thì nên chế giảm, trừ ra Nhạc phải giữ cho toàn, đi Lễ cho có vẻ nghiêm nghị, ấy là hai món đại khái đó. Nhạc còn chưa đủ thể cách, đờn để rước chư Tiên Thánh không phải vậy là đủ, người Nhạc công phải ăn mặc tinh khiết. Sắp đặt vào khởi Nhạc phải có thứ lớp phân minh, chớ chẳng phải muốn đờn bài chi cũng đặng, ấy là trái Thánh ý đó. Phải sắp đặt lại nghe à!

Nơi Đàn nào mà khác hơn Thánh Giáo và bày biện nhiều trái cách, thì Đạo hữu không phép tham dự.

Thăng

**Thương mến nhau, diu dắt nhau, chia vui sót nhọc nhau,
ấy là các con hiến cho Thầy sự vui vẻ đó**

Ngày 21-12-1926

Ngọc Hoàng Thượng Đế Viết Cao Đài

Giáo Đạo Nam Phương

Thầy lấy làm vui mà trông thấy các con hội hiệp nhau đêm nay mà tỏ lòng thành kính. Thầy để lời ban khen hạnh đức của phần nhiều trong chư Môn Đệ và chư ái nữ. Sự hội hiệp của các con chẳng phải vì nơi đạo đức mà thôi, lại cũng vì mối tương thân tương ái nữa. Ngày này năm trước các con vẫn còn mơ màng trong giấc mộng trần, đường co duỗi vẫn đã lấy kín chút bọt trần, mà màng thế tục cũng chưa trông khỏa vén; lần lựa cục xử xương tan, mai gầy sen nở, ngày tháng qua chẳng là

bao mà thể thái nhân tình biết bao thay đổi: Kia đai cân nhum nước màu thiên, nọ danh lợi xử lẫn trí huệ. Thầy cũng hoan tâm nắm máy huyền vi, mong rằng các con sẽ tận lực, tận tâm đắp vững nền Đạo đặng hoàn toàn mà diu sanh chúng thoát khỏi tội tình; cùng nhau đỡ nâng đem lên con đường cực lạc, vệt ngút mây xanh, trông vào lối thanh bạch thiêng liêng là chỗ từ xưa các Chí Thánh đã tồn lẫm công phu mà chưa mong để mình đến được.

Thầy cũng để lời rằng: phần nhiều trong các con chưa để hết tâm tánh giúp ích vào đường Chánh Giáo, Thầy vì thương căn quả của các con mà lấy đức từ bi đặng Thiên Phong cho các con là cố ý để các con hành Đạo cho hoàn toàn, để bề tương công chiếc tội tiền khiên, hầu nâng mình vào nơi cực vị; song nhiều đũa vẫn còn thể tục đeo đai, bước trần chưa trở nẻo, còn chất chứa gánh trần ai, ngổn ngang lẫn gió bụi, chẳng hiểu rằng: sự khổ hạnh trau mình là nấc thang để bước khỏi chốn luân hồi, ràng buộc. Nếu Thầy chẳng vì thương tâm, thì các Tiên, Phật đã ghi lỗi rất trọng hệ của các con mà chẳng khứng cho lập công chiếc tội.

Phải thường hỏi lấy mình khi đem mình vào lạy Thầy buổi tối, coi phận sự ngày ấy đã xong chưa mà lương tâm có đều chi cần rút chãng? Nếu phận còn nét chưa rồi, lương tâm chưa đặng yên tịnh, thì phải biết cải quả, rán sức chuc lấy lỗi đã làm, thì các con có lo chi chẳng bị bực Chí Thánh. Thầy mong rằng mỗi đũa đều lưu ý đến sự sửa mình ấy, thì lấy làm may mắn cho nền Đạo; rồi các con sẽ đặng thông dong mà treo gương cho kẻ khác. Các con thương mến nhau, dìu dắt nhau, chia vui sót nhọc nhau, ấy là các con hiến cho Thầy một sự vui vẻ đó.

Thánh giáo của Chí Tôn khuyên: Phải thương yêu nhưn loại bằng không đủ sức thương yêu thì cấm chẳng đặng ghét.

Ngày 11 tháng 1 năm 1930 (12-12- Kỷ Tỵ)

Thầy, các con

Thầy thường nói với các con rằng: Các con là cơ thể của sự thương yêu, mà các con không còn hiểu sự thương yêu là gì, bởi nơi nào đó? T.. kiểm coi.

(T.. bạch.....)

Không con. Sự thương yêu là giềng bảo sanh của Càn khôn Thế giới. Có thương yêu, nhưn loại mới hòa bình, Càn khôn mới an tịnh. Đặng an tịnh mới không thù nghịch lẫn nhau, mới giữ bền cơ sanh hóa.

Còn nghịch cơ sanh hóa là ai, các con có biết không? T... kiểm coi.

(T... bạch.....)

Không con. Con nói đó là nói dối cho tà quái, chớ thiệt là cho Qui vương. Qui vương là tay diệt hóa. Cũng như có sống của Thầy, ắt có chết của Qui vương vậy. Vậy thì các con coi Qui vương lấy cơ thể nào mà toan hại các con?

(T... bạch: Qui vương xúi giục người không đem lòng bác ái mà gây rối lương sanh).

Sao con không dùng tiếng chết mà tỏ lý cao sâu? Vì có ghét nhau, vạ loại mới khi nhau; khi lẫn nhau mới tàn hại lẫn nhau, mà tàn hại lẫn nhau, là cơ diệt thế.

Vậy Thầy cấm các con từ đây, nếu không đủ sức thương yêu nhau, thì cũng chẳng đặng ghét nhau, nghe à.

Thăng

Chúc Mừng Xuân Năm Canh Tý 2020

Năm Con Chuột Thịnh Vượng, Thế Đạo,
Thành Tâm, Hòa Nhã, Cao Đài Duyên Như Ý.
Xuân Canh Tý An Vui, Thiên Đạo, Tin Tưởng,
Yêu Thương, Đạo Pháp Tận Vô Biên.

Xuân tặng cho nhau một chữ **THƯƠNG**,
Cùng nhau phở Đạo nức mùi hương.
Hồng Ân, phở Đạo dò chân đến,
Biết vẫn chung nhau một đoạn đường.

Xuân chúc mọi nhà một chữ **YÊU**,
Đời trăm vạn bạn cũng không nhiều.
Vui trong Đạo lý, vui điều thiện,
Vĩnh viễn trong ta một nụ cười.

Xuân gửi người người một chữ **HÒA**,
Đời không thuận ý hãy bỏ qua.
Buồn phiền, giận dỗi mình mang khổ,
Thanh thản lòng nhân niệm thứ tha.

Xuân tặng người dân một chữ **BÌNH**,
Cùng chung nghiệp Đạo tạo nên gương.
Thương nhau, không giận Đời vui mãi,
Thế Đạo trần gian, Thiên Đạo tiên.

Xuân chúc cho nhau một chữ **THÀNH**,
Thành danh, thành đạt với thành nhân.

Thành người phụng sự vun nền Đạo,
Vạn phúc, Thiên Ân hưởng phước lành.

Xuân gửi mọi người một chữ **TÂM**,
Cùng nhau giữ vững Đạo cao thâm.
Đường Thiên, cõi tục từ Tâm Thánh,
Hy, Xả, Từ, Bi xóa lỗi lầm.

***QS TS Nguyễn Thanh Bình**
(Michigan ngày 14-01-2020)

Lo Chuyện Đạo

Lần theo đường Đạo chớ sai lầm,
Biết Đạo trau dồi một chữ Tâm.
Thiên Đạo nơi mình đâu phải khó,
Khó do chẳng trọn tâm lòng thành.

Còn sống đâu quên chuyện Đạo còn,
Bến mê khách tục độ lòng son.
Thuyền đã ra khơi quay lại bến,
Chim chiều bạc gió hướng về non.

Nhường nhịn, yêu thương qua khảo lớn,
Ngược xuôi vững lái chiếc thuyền con.
Ồn trên xây chuyện xin cầu nguyện,
Đạo Thầy chụm lại đỡ nương chung.

***QS TS Nguyễn Thanh Bình**
(Michigan ngày 20-01-2020)

Họa Bài Lo Chuyện Đạo

Noi theo Đạo Pháp chẳng sai lầm,
Vững bước an lòng bởi chữ Tâm.
Tiền Khai Đại Đạo đầy gian khó,
Chân Lý cao siêu phải cố tâm.!

Lần quần ai ơi muốn Đạo còn,
Đường về Cực Lạc, giữ lòng son.
Đời là bể khổ, muôn ngàn khổ,
Quyết chí tu hành, vững như non.
Thế sự tranh đua, nên nhiều khảo,
An lòng lèo lái chiếc thuyền con!
Đạo Đời trọn vẹn, quay về bến,
Thanh thoả an vui, Đạo đã tròn. !

***Hiền Tài Huỳnh Văn Bót
(Tennessee ngày 22-01-2020)**

Hiền Huynh Võ Ngọc Độ kính tặng Hiền
Huynh Huỳnh Văn Bót:

“Đạo Pháp Thầy ban quá nhiệm màu,
Am tường Chánh lý chẳng mơ lầm.
Mùi trần thử thách nên sa đọa.
Muôn tránh cơn lằm nhớ học thông”.

***Võ Ngọc Độ**

Xuân Đại Đạo

Ấm áp Xuân về với Cúc Mai
Chư huynh, tử muội Đạo Cao Đài...
Khăn đen, áo trắng nhìn thanh thoát
Tín nữ, thiện nam vạt áo dài
Tý Chuột giao thừa đưa Kỷ Hợi
Hợi Heo khuya khoắt trốn ngày mai
Tân niên Nguyên Đán, mừng khai bút...
Canh Thử an khang, hạnh phúc lai...

***Mai Xuân Thanh
Ngày 16/01/2020**

Chào Xuân

Giao Thừa hương quỳen khóm hoàng mai
Đại Lễ trang nghiêm chốn Thánh Đài
Tiếng kệ Mừng Xuân vang tỏa vút
Lời kinh châu Tết vọng ngân dài
Nguyện Thầy giáng phước từng đêm đến
Lạy Mẹ ban ân mỗi sớm mai
CANH TÝ thanh bình toàn thế giới
Nhà nhà khổ tận đón cam lai

Phương Hoa - JAN 16th 2020

Đời Ngán Ngủ

“ Tôi đến trọ đời một chốc thôi
Trăm năm mới sáng đã về chiều
Sinh khôn cho lằm cùng về đất
Trời chuyển vô biên trụ thiên hà.”

*** Huỳnh Tâm
Ngày 20/11/2019**

Họa 1 Trở Về Cát Bụi

“ Cuộc đời ngán ngủ thoảng qua thôi
Sớm nở hoa hương thoát rụng rồi
Sinh ký tử qui này cát bụi
Sống vì Thánh Thất Đạo Cao Đài.”

*** Mai Xuân Thanh
Ngày 17/01/2020**

Họa 2 Cõi Tạm

“Cõi thế ta bà cõi tạm thôi
Bóng câu vừa sáng đã chiều rồi
Vô thường sinh diệt nào vương víu
Tạo hoá vẫn xoay chẳng thả lời.”

*** Phương Hoa - Jan 17th 2020**

Họa 3: Cảnh Trần

“Khách trọ phong trần thoáng chốc thôi
Nam Kha một giấc phôi tay rồi
Quyền, danh, khôn, dại cùng về đất
Đạo Pháp Trời ban thoát cảnh trần.”

* **Dr. Lê Thị Ngọc Vân**
VN ngày 18/1/2020

Họa 4: Nơi Quán Trọ

“Sống đời tuổi thọ có bao nhiêu ?
Mới đó mà nay đã xế chiều.
Khôn dại lia trần chung cát bụi,
Thuận tùng Thiên lý đảo Linh Tiêu...”

* **Nguyễn Văn Phòng**
(Huệ Tâm), VN 17/01/2020

Họa 5: Quy Luật

“Quy Luật Thiên Đìều đã định thôi,
Âm Dương sáng tối lẽ đương rồi.
Tuần hoàn Máy Tạo theo Nguơn Hội...
Sống thác tu cầu đảo cựu ngôi.”

* **Nguyễn Văn Phòng**
(Huệ Tâm), VN 18/1/2020

Xuân Canh Tý Cửa Thiên Đại Đạo

Trong cõi nhân gian phép nhiệm màu
Cửu Huyền cúng bái nhớ ơn sâu...
Năng cầu tất ứng, kinh muôn thuở
Ngũ nguyện thường hành sách nhớ lâu...
Tín nữ tu tâm tình gắn bó...
Thiện nam dưỡng tánh nghĩa thương nhau
Cao Đài Đại Đạo qui Tam Giáo.¹
Phục Nhất Ngũ Chi thuận Đạo màu..²

***Mai Xuân Thanh (21/01/2020)**

1- Tam Giáo qui nguyên : Nho Giáo, Phật Giáo, & Tiên Giáo

2- Ngũ Chi : Nhơn Đạo, Thần Đạo, Thánh Đạo, Tiên Đạo, & Phật Đạo

Họa

Xuân Mới Hưởng hồng Ân

XUÂN nhuộm trần gian với sắc màu
XUÂN gom hoa lá dệt tình sâu
XUÂN đi tổng cựu TÀI vô mãi
XUÂN đến nghinh tân ĐỨC trụ lâu
XUÂN chúc Năm Châu chung một mối
XUÂN cầu bốn bề hiệp hoà nhau
XUÂN mừng Thế Đạo vườn thơ tỏa
XUÂN nguyện Hồng Ân rưới phép màu

***Phương Hoa-JAN 21st 2020**

Xuân Đại Đạo

Chuông Bạch Ngọc khai niên tận độ
Trống Lôi Âm vang dội Chơn truyền
Chánh Pháp Đạo màu cơ phổ độ
ĐẠI ĐẠO KỶ BA thất ức niên
PHẬT VƯƠNG DI LẠC giọng thuyền rước
Độ tận Vạn linh thoát cửu tuyền
Muôn lòng chung hưởng Xuân miên viễn
Thái Bình Cực Lạc diệu huyền CHÍ TÔN.

***BS Lê Thị Ngọc-Vân**
(VN ngày 24-01-2020)

Họa:

Xuân Đạo

Hồi Chuông Bạch Ngọc vọng Phong Đô,
Tiếng trống Lôi Âm Ngọc Đế châu.
Thất ức niên Tam Kỳ Phổ Độ,
Hoàng Khai Đạo Pháp hưởng Thiên Ân.
Phật Vương Di Lạc Càn Khôn chuyển,
Giải khổ nhân sanh đến Ngọc Đài.
Tứ quý nhơn gian Xuân tại thủ,
Huyền Khung màu nhiệm Niết Bàn Vạn Linh.

***QS TS Nguyễn Thanh Bình**
(Michigan ngày 24-01-2020)

Chữ Hòa Trong Mùa Xuân Đạo Cao Đài (QS TS Nguyễn Thanh Bình)

Mùa xuân năm Đinh Mão 1927, sau khi khai Đạo, Đức Chí Tôn đã khuyên dạy các môn đệ của Thầy: **“Dạy lẫn cho nhauặng chữ Hòa”**.

Khi các tín đồ ghi chép lại lời khuyên tha thiết này của Đức Chí Tôn từ một cuốn sách Thánh Ngôn Hiệp Tuyển cũ kỹ, giấy đã vàng vì năm tháng, thì hơn 93 mùa xuân đã đi qua trong cơ đạo, và lại thêm một mùa xuân nữa đang về là Xuân Canh Tý (2020). Thời gian tuần hoàn, không gian luân chuyển để luôn luôn đổi mới vạn vật, vừa bảo tồn vừa canh tân thế giới. Đó là đạo lý mà cũng là quy luật tiến hóa trong trời đất.

Ngoài trời, cảnh trăm hoa đua nở rực rỡ, hay những cành quất trĩu quả trên khắp nẻo đường, sắc thắm huy hoàng, vui tươi và sống động kia đã báo hiệu không khí nhẹ nhàng, an vui của mùa Xuân sắp đến rồi. Cảnh xuân vừa chớm nhắc chúng ta rằng **Thiên Thời và Địa Lợi** của sứ mạng **Phổ Độ Kỳ Ba** đã được an bày đầy đủ; cái duy nhất còn thiếu sót trong sứ mạng này chỉ là **Nhân Hòa** mà thôi. Đức Quan Âm Như Lai dạy:

“Năm tháng qua rồi xuân lại sang,
Xuân về xoa dịu nỗi bi quan.
Ai ơi có thấy đời là mộng,
Thấm thoát lần tay đếm chuỗi tàn.”

Hôm nay, mỗi chúng ta là các tín đồ Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ Đạo hay Đạo Cao Đài hãy kiên tâm tạo thế chân vạc **Thiên Thời - Địa Lợi - Nhân Hòa** là Tam Tài (**Thiên Địa Nhân**), đã được định vị theo thế chân vạc trong vũ trụ, thiếu một trong ba thì hoàn cầu không ổn định, nhân loại khó mà đạt đến thành công viên mãn. Ngày mai, mùa xuân **Nhân hòa** sẽ đến, đến với toàn tín đồ Đạo Cao Đài, trên sông núi Việt Nam và trong tâm hồn của toàn nhân loại.

Thiên thời Địa lợi Nhân Hòa là thành ngữ dùng để chỉ ba yếu tố cần thiết giúp tạo nên sự thành công cho một sự kiện, một công việc. Thiên Thời Địa Lợi Nhân Hòa là thành ngữ dùng để chỉ ba yếu tố cần thiết giúp tạo nên sự thành công cho một sự kiện, một công việc, hay một điều gì đó do con người tạo ra.

Thiên Thời: có nghĩa là thời cơ, thời gian, thời điểm. Chữ quan trọng nhất ở đây không phải là chữ Trời mà là chữ Thời. Việc lựa chọn thời điểm này là do bản thân chúng ta chứ không một ông Trời nào có thể nói cho ta biết cả.

Địa Lợi: có nghĩa là khi làm bất kỳ một việc gì cũng phải cân nhắc xem bản thân mình có những lợi thế, thế mạnh nào, còn tồn tại những khó khăn nào.

Nhân Hòa: đó là sự hòa hợp, đoàn kết của mọi người với nhau. Một tập thể đoàn kết, hòa hợp sẽ mang lại sự thành công hơn hẳn so với một tập thể rời rạc, thiếu sự liên kết.

Nói như vậy không có nghĩa là các yếu tố của Trời và Đất (Thiên Địa, Thiên Địa Vạn Vật Đồng Nhất Thể) không quan trọng bằng yếu tố Thời, Lợi và Nhân. Dĩ nhiên các yếu tố của Trời, Đất cũng sẽ chi phối vài phần trong sự thành công của con người nhưng yếu tố quan trọng trước hết vẫn là con người, vẫn là sự tính toán của con người.

Theo giáo lý Cao Đài ý nghĩa của danh từ Nhân Hoà là sự hòa hiệp, hoà ái, cảm thông giữa người với người; là sự hòa hợp, thuận hòa, hòa bình trong cuộc sống xã hội con người. Cũng trong ý nghĩa này, nhưng giáo lý Đạo Cao Đài mở rộng ý nghĩa của chữ “**Hòa**” trong một tầm Đạo cao hơn, trên con đường Thế Đạo và Thiên Đạo, con đường Thiêng Liêng Hằng sống, vượt qua khỏi thế giới hữu hình:

“Chữ **Hòa** quý báu biết bao,
Bao trùm vũ trụ, thấp cao cũng **hòa**,
Đất Trời, do đó mà ra,
Phật Tiên do đó mới là siêu thăng.”

Các Đấng Thiêng Liêng cũng dạy về chữ Hòa: “Hòa là hòa ái, hòa hiệp, hòa đồng, với ai cũng hòa được hết. Hòa là “cực điểm của tình thương”, không hơn, không kém, không lệch lạc, không người, không ta, không màu da sắc tóc, không tôn phái, mà chỉ là một cứu cánh chung tối thượng để đem lại sự sinh tồn hạnh phúc an vui cho mọi người sống ở thế gian, không còn cách phân chủng tộc.”

Từ “cực điểm tình thương” nơi mỗi cá nhân, con người sẽ mở rộng tấm lòng ra để đối đãi với nhau, cảm thông nhau, tương trợ nhau, để không còn phân biệt, chia cách giữa người với người trong xã hội nhân sinh, phù hợp với nguyên lý căn bản của cái Hòa trong vạn hữu : “Hòa là một tiềm lực sinh động tạo nên mọi sự mọi việc”.

Trong Thánh Giáo Cao Đài, chúng ta thấy bài có chữ Hòa của Thượng Cư Nam Hải Quan Âm Như Lai giảng cơ ngày 17-3-Quý Dậu (1933) thật cũng vô cùng ý nghĩa:

“Đạo quý là tại Hòa. Các em nghĩ thử mà coi, Tạo Thiên Lập Địa cũng bởi Âm Dương Hòa Hiệp sanh hóa muôn loài, cũng bởi một chữ Hòa, đến đổi như thân của người có tạng có phủ. Tạng phủ ấy, nếu chẳng Hòa thì con người chẳng hề sống bao giờ. Kịp đến tâm hồn bất Hòa thì thất tình lục dục đều phát khởi tranh ngôi với thần lương tâm, nếu kém lực, thì con người ấy duy có sanh hoạt trong vòng vật dục chớ chẳng hề biết Thiên Lý là gì?

Các em thử nghĩ cái phẩm giá của kẻ ấy cao hèn là thế nào, người chẳng có Hòa là thế đó.

Còn gia đình chẳng Hòa, thì cha con mịch nhau, chồng vợ lìa tan, anh em ly tán.

Còn trong luân lý chẳng Hòa, thì dân cư bất mục. Nước chẳng hòa thì sanh ly loạn.

Còn cả thế giới bất Hòa, thì nhơn loại đấu tranh.

Vì vậy Thiếp khuyên các em dĩ Hòa vi tiên”.

Đạo quý ở chữ “Hòa” tức Âm Dương Hòa Hiệp. Thể pháp của Đại Đạo đâu đâu cũng thấy sự Hòa một cách khít khao, do vậy mà Thể pháp đã hiện hình Bí pháp làm Chơn Truyền để phổ thông nền Chơn Đạo của Chí Tôn trong buổi Tam Kỳ Phổ Độ.

“Theo Bí Pháp Chơn Truyền của cơ sanh hoá phải có đủ Âm Dương. Trong sanh quang chúng ta có điện quang Âm & Dương cũng như vạn vật có trống mái. Nền Tôn giáo nào có đủ Âm Dương thì mới vĩnh cửu”.

Điều hòa là êm ái, hòa thuận. Điều hòa là tượng trưng trật tự chung trong trời đất, và đạo Trung dung của loài người. Đức Hộ Pháp dạy trong «Phương Luyện Kỹ - Đạo Cao Đài »:

“Vũ trụ có điều hòa thì càn khôn mới an tịnh.
Âm dương có điều hòa thì vạn vật mới được sanh sanh hóa hóa.
Xã hội có điều hòa thì dân chúng mới hưởng sự thanh bình.
Gia đình có điều hòa thì mọi người mới an vui hạnh phúc.
Lễ nhạc có điều hòa thì mới có tiết tấu âm thanh.
Thân thể con người có điều hòa thì máu huyết mới lưu thông, khỏe mạnh.
Tâm trí có điều hòa thì con người mới sáng suốt.
Trái với sự điều hòa là hỗn loạn, không trật tự”.

Người luyện kỹ cần giữ tâm tánh điều hòa, tức giữ được cái đạo Trung dung thì linh tâm mới thuần nhất mà soi sáng lòng mình hầu diu độ đến chỗ tận thiện tận mỹ.

Muốn đạt được chữ hòa thì ta phải biết thương yêu, mà muốn thương thì ta phải hiểu và tha thứ.

Ai cũng biết Hòa là quý, mà bởi từ đâu... và do ai... dẫn đến sự bất hòa chia rẽ, sự kiện này Đức Chí Tôn đã khẳng định rằng:

“Mặt nhựt hồi mô thấy xẻ hai,
Có thương mới biết Đấng Cao Đài.
Cũng con cũng cái đồng môn đệ,
Bụng muốn phân chia hỏi bởi ai”
(Thi Văn Dạy Đạo.)

Như vậy Đức Chí Tôn đã xác nhận rằng sự mất đoàn kết đưa đến phân chia chi phái là do từ con người, chứ không phải là do Thiên ý. Vì Thượng Đế tạo ra con người là một hữu thể tự do, Ngài ban cho con người có quyền quyết định lấy số phận của mình, đoàn kết hay chia ly là do mình lựa chọn, Ngài duy chỉ vì thương yêu nên ân cần dạy bảo mà thôi.

Có một nguyên nhân rất dễ dàng nhận thấy là trong chúng ta không mấy ai chịu chấp nhận cái nguyên lý “nhất nguyên” là Âm Dương tương hợp, mà cứ cố chấp vào “nhị nguyên” xem Âm là Âm, Dương là Dương, cái phải là phải, mà trái là trái, chứ ít người chịu nhìn nhận cái nhất nguyên: “Âm Dương là Một, phải trái là Một...”. Nên mới xảy ra sự bất hòa, dẫn đến ly tán.

Qua các lời dạy của các Đấng Thiêng Liêng, danh từ “Nhân Hòa” phải được hiểu một cách rộng rãi rớt ráo, là sự hòa ái, tinh thần hòa hiệp, sự cảm thông, sự bao dung mà con người phải có, xuất phát từ tình thương cực điểm mà con người thừa hưởng từ đức háo sinh của Đấng Tạo Hóa. Trong

ý nghĩa đó, Nhân Hòa không chỉ là hòa giữa người với người; mà còn giữa người với Trời Đất (Thiên Địa), với muôn loài; và nhất là Hòa với chính bản thân mỗi người, bao gồm cả Hòa trong phần thể xác và Hòa trong linh hồn. Bởi vì:

“**Hòa** là lẽ sinh tồn muôn thuở,
Hòa là đường vận số thành công,
Từ nơi sâu thẳm cõi lòng,
Biểu dương ra đến đại đồng Vạn Linh.»

“ Hòa là lẽ sinh tồn” của vạn loại, cho nên dù muốn dù không, con người vẫn đang cố gắng bằng nhiều cách để đạt được Nhân Hòa hầu giữ lại cho thế giới này một sự an bình hiện hữu. Những tổ chức quốc tế, những tổ chức phi chính phủ, những hiệp hội đa quốc gia.... thuộc nhiều lĩnh vực, với xu hướng toàn cầu hóa đã ra đời ngày càng nhiều nhằm mục đích nối kết các quốc gia ngồi lại với nhau, chính là những hình thức thể hiện Nhân Hòa, nhưng còn rất manh mún, bởi vì nền tảng được xây dựng chỉ mới dừng lại ở những sự thỏa thuận cân bằng quyền lợi chính trị, kinh tế, quân sự hoặc giải quyết ngăn chận tạm thời những vấn nạn mang tính cấp thiết. Do vậy, cho đến nay, thế giới này vẫn đang ở trong tình trạng bất ổn, và số phận nhân loại này vẫn đang rất mong manh bên bờ vực của sự hủy diệt, mặc dù những cuộc đàm phán, thương thuyết về nhiều vấn đề vẫn diễn ra khắp nơi mỗi ngày trên thế giới. Con đường tìm kiếm Nhân Hòa vẫn còn đang được tiếp tục trong màn đêm tâm thức nhân loại.

Trước những bế tắc của con người giữa cơ cõi hữu hình của thời mạt kiếp, Đức Chí Tôn vì tình thương vô biên đối với con cái của mình, đã lâm phạm khai mở một nền tôn giáo làm nơi phổ độ đường lối tạo thế Nhân Hòa, để con người nương theo vận dụng giải quyết những vấn đề trong đời sống nhân sinh mà con người vẫn còn lúng túng đương đầu, chưa tìm thấy lối thoát hữu hiệu.

Chí Tôn dạy con cái của Ngài: “Thầy vui muốn cho các con **thuận Hòa** cùng nhau hoà, ấy là lẽ hiển cho Thầy rất trân trọng. Phải chung lo cho danh Đạo Thầy (Thánh Ngôn Hiệp Tuyển).

Thánh giáo Đức Chí Tôn (1926): “ Dầu cho Thầy phạm tục cũng phải vậy; nếu đưa dờ mà dạy cao kỳ, nó biết đâu mà hiểu đặng. Thầy cấm không cho dị nghị việc người; nhứt là đạo hữu của các con thì đừng phạm đến kéo tội nghiệp; chi chi cũng phải nhớ quyết rằng có Thầy trong đó”:

Chẳng quản đồng tông mới một nhà
Cùng nhau một Đạo tức một cha,
Nghĩa nhân đàng gởi thân trăm tuổi,
Dạy lẫn cho nhau đặng chữ Hòa.

Bốn chữ “**Dạy lẫn cho nhau**” trong câu cuối của bài thơ trên, Thánh ý của Đức Đại Từ Phụ muốn chúng ta trao đổi kinh nghiệm, học hỏi lẫn nhau, sưu tầm nghiên cứu, tìm hiểu các nguyên nhân tại sao **bất Hòa**, đồng thời tìm cách khắc phục, cầu nguyện hiểu nhau hơn để đạt được **chữ Hòa** theo đúng ý **nghĩa thật sự của nó mà Thầy hằng dạy.**

Chữ Hòa trên lý thuyết được lý giải rất rõ ràng sâu sắc, thế nhưng trong thực tế, **chữ Hòa** chưa được thực hiện đúng theo ý nghĩa thật sự của nó trong Đời và Đạo. Mỗi lần có dịp tụ họp ngồi lại

với nhau, hoặc bất kỳ trong các hội nghị nào bất kể lớn hay nhỏ, đúng như lời Đức Phật Mẫu dạy, ai cũng đều nói được **chữ Hòa** một cách lưu loát, bài bản. **Nhưng thực hiện chữ Hòa thì chưa được bao nhiêu**, chính vì vậy trong tập thể mới có những rạn nứt, dẫn đến nội bộ chia rẽ, nội tình không ổn định. Như thế, thì việc an bang tế thế, phát triển tổ chức, hòa hợp nhơn tâm có phải là điều xa vời, không tưởng được? Chính từ điều trăn trở này, trong các Thánh Giáo Đạo Cao Đài, các Đấng Thiêng Liêng trong các đàn cơ dạy đạo thường hay đề cập đến:

Hòa là lẽ sinh tồn muôn thuở,
Hòa là đường vận số thành công,
Từ nơi sâu thẳm cõi lòng,
Biểu dương ra đến đại đồng Vạn Linh.

Thánh Ngôn của Đức Chí Tôn dạy: “Thầy vì thương chúng sanh, tưởng công lao của mỗi đấng nên chẳng nề để cho mỗi Đạo điều tàn; nhưng nếu trong các con chẳng có đấng nào lãnh phần chế biến làm cho **Hòa Thuận** chung vui, để cho đến đối hiềm thù oán ghét nhau mà để trò cười muôn thuở, uống công dầu dãi của Thầy bấy lâu, thì biển khổ sông mê là nơi các con chịu đời đời kiếp kiếp đó”. (Thánh Ngôn Hiệp Tuyển)

Dựa vào lời dạy của Đức Chí Tôn về Hòa Thuận, *Đức Hộ Pháp* (1938) đã giảng dạy rõ ràng, ý nghĩa thực tế của chữ Hòa hơn:

“Mấy tạo bởi chữ Hòa mà có, thì Thế Giới Càn Khôn cũng phải hòa mới vĩnh cửu. Địa cầu này cũng phải Hòa mới toàn hảo, nhơn loại cũng phải hòa mới trường tồn, chẳng khác nào xác thịt phải Hòa Thuận cùng linh hồn mới mong đạt Đạo

Lấy lớn mà định nhỏ, xem nhỏ mà tìm lớn, thi hài này nhờ hòa khí mà thành hình, thì linh hồn cũng phải tùng theo phép âm dương hòa hiệp mới qui hồi cựu bản; linh hồn bởi chữ hòa khí mới có đến thì tức nhiên phải nương theo hòa khí mới có về.

Tuy pháp bửu của các tôn giáo đã đoạt dạng vẫn nhiều, chớ cơ mầu nhiệm chỉ có chữ Hòa là đủ. Nói rõ ra thì **tinh** là thân thể; **khí** là điện lực nghĩa là trí lực; **thần** là linh hồn; ba cái báu của mình ngày nào tương đắc, nghĩa là Hòa Hiệp cùng nhau, thì người mới mong đắc Đạo.

Cơ Đạo của Đức Chí Tôn đến lập buổi Hạ Ngươn Tam Kỳ Phổ Độ này duy lấy một chữ Hòa làm tôn chỉ.

Có Hòa mới có hiệp, có hiệp mới có thương, mà sự thương yêu là chìa khóa mở cửa Tam Thập Lục Thiên, Cực Lạc Thế Giới và Bạch Ngọc Kinh y như lời Chí Tôn đã dạy, chỉ nghĩa là phải Từ Bi Bác Ái mới đắc đạo vô vi, phải Hòa Hiệp mới có qui nhứt.

Đức Chí Tôn đã định khai đạo đặng thị chứng cho các Tôn Giáo biết nhìn nhau trong đường hành thiện, trừ tuyệt hại tranh đấu thù hiềm, làm cho Thế Giới đặng Hòa Bình, thoát cơ tận diệt.

Thê Đạo của Chí Tôn cũng phải nương theo chữ Hòa mới toan thành lập.

Đức Chí Tôn đã đến thế, hạ mình đặng làm Thầy dạy dỗ chúng ta, hằng trông mong giờ nào chúng ta biết hòa hiệp nơi lòng bác ái từ tâm của Người, là hiệp làm một cùng Người, mới có đủ

quyền hành độ tận chúng sanh qui hồi cựu vị; mà đã nhiều năm chầy rồi, thân thể hời còn rời rã ngát ngơ, chơn thân hời còn dật dờ mê muội, thì thế nào các Đấng Thiêng Liêng hiệp một cùng đời cho đặng, hầu mong sửa cải Thiên Thơ, tụ hội các nguyên nhân đem vào cửa Đạo.

Vì năm Đạo phân chia làm cho nhơn tâm bất nhứt, nhơn loại nghịch lẫn nhau, *Đức Chí Tôn* đến đặng hiệp lại một nhà, ước cho con cái của Người biết Thương yêu Hòa thuận.

Thầy dùng: phép là lương tâm, quyền là tình ái, mà làm cho cả nhơn loại thấy rõ mặt Thầy, hầu nhìn lẫn nhau trong Thánh Đức của Thầy, mà cộng yêu hòa ái”....

Các hành giả khi đạt được Tâm Trời Đất chính là lúc Tâm với Đạo là một. Tâm ấy có một nguyên lý là làm sao cho mọi sự được quân bình, mọi việc được hài hòa, mọi người đều an lạc. Được như thế, giáo lý Đạo gọi là Đắc Nhất và Tâm Đắc Nhất là Tâm vô phân biệt, nhưng nhờ Hòa nhã đó mà hành giả thực hành được Đạo:

«Đắc Nhất Tâm rồi, thế mới yên,
Muốn Tâm đắc Nhất phải tham thiên;
Tham thiên Tâm sẽ hòa muôn vật,
Hòa ấy làm nên Đạo phối Thiên.»

Hòa là để làm tròn sứ mạng. Trên đường thực thi sứ mạng trọng đại với nhiều gian khổ, hành trang mà người môn đệ của Đức Cao Đài luôn mang theo bên mình phải là: đức độ khoan dung, khiêm cung hòa ái, giữ đạo hạnh, rèn luyện đạo tâm, thương yêu, kiên nhẫn, tri thủ, hy sinh, thành thật, chia sẻ hiểu biết. Đó là những bửu bối vô giá giúp các bậc Nguyên Nhân giữ tròn Thiên mạng, hành đúng Thánh ý cho sự tiến triển nhịp nhàng đúng theo Thiên Cơ dĩ định, cũng là cơ hội tất yếu cho tất cả con cái Đức Chí Tôn trở về cội nguồn Thiêng Liêng Hằng Sống, bất sinh bất diệt, trường tồn vĩnh cửu.

Có **nhân hòa** Xuân mới thành Xuân. Như đã nói Thiên Thời - Địa Lợi - Nhân Hòa là Tam Tài (Thiên Địa Nhân) tức là Tam Bửu, được định vị theo thế chân vạc trong vũ trụ, thiếu một trong ba thì hoàn cầu không ổn định, nhơn loại khó mà đạt đến thành công viên mãn.

Mỗi năm một lần, khi Tết đến Xuân về, chúng ta thấy các chợ hoa trưng bày rất nhiều hoa và cây kiểng rất đẹp. Có được những tác phẩm nghệ thuật vô giá, thu hút được nhiều người đến dự xem và mua, đòi hỏi phải có giống tốt, kết hợp với sanh khí của trời, phù sa màu mỡ của đất, phân nước đầy đủ, nhưng điều quan trọng là phải có bàn tay khéo léo, sự siêng năng cần mẫn, phải đầu tư nhiều công sức vào trong đó của những nhà mỹ thuật, mới đem lại thành tựu như thế.

Tín đồ Đạo Cao Đài, nhiều năm qua, đã hợp lực cùng nhau bỏ công sức xây cất nhiều cơ sở Đạo: các Thánh Thất, các Điện Thờ Phật Mẫu, các Trung Tâm Sinh Hoạt, ở quốc nội và hải ngoại để phổ độ. Các cơ sở Đạo được đồng Đạo tu chỉnh, gìn giữ rất là thanh khiết, tráng lệ, huy hoàng đẹp đẽ, sang trọng để cho đồng đạo có nơi cầu nguyện, dâng lễ Đức Chí Tôn, Đức Phật Mẫu và các Đấng Thiêng Liêng.

Tục lệ đi Thánh Thất đầu năm trong Đạo Cao Đài vào mùa Xuân Tết Nguyên Đán đã trở thành

tục lệ quen thuộc, được coi là nét văn hóa đẹp của người tín đồ Cao Đài, để cầu nguyện những điều tốt lành cho bản thân, gia đình mạnh khỏe hòa thuận, tai qua nạn khỏi, hạn ách tiêu trừ, thế giới hòa bình, chúng sinh an lạc trong năm mới. Đi lễ Thánh Thất không đơn giản chỉ là để cầu nguyện mà còn là khoảnh khắc tín đồ thành tâm hòa mình vào chốn tâm linh.

Thiên Thời và Địa Lợi, trời che đất chở đó là tinh Tạo Hóa, đức hạo sanh trường dưỡng của Thiên Địa. Muôn loài vạn vật nhờ đó mà sanh sôi nảy nở theo định luật của Đấng Hóa Công. Nhưng muốn duy trì và phát triển trường tồn, con người phải biết tôn ti trật tự, trên thuận dưới hòa, sống theo guồng máy thiên lương, là tính thiện, là tánh lành trong mỗi con người đã được Đức Chí Tôn phú bẩm khi cất tiếng chào đời.

Phải kết hợp nâng cao nhiệt tâm Nhơn Hòa. Mỗi tín đồ Đạo Cao Đài đều có bầu nhiệt huyết đang cháy bỏng trong lòng khi đã ý thức được sứ mạng phổ độ Kỳ Ba. Lòng yêu của Đức Chí Tôn giúp cho các Nguyên Nhân khi rời cung Bạch Ngọc, xuống trần phổ Đạo lập vị, nếu chúng sanh không giác ngộ tu hành, thì con đường phản bổn hoàn nguyên trở về ngôi vị cũ khó khăn lắm. Đáp lại tình yêu Thiên Lương đó, tất cả con cái của Đức Chí Tôn hãy nhiệt tâm nhiệt thành, không chỉ hô hào vận động, mà phải thực hành thành tâm “**nhơn hòa**”, để mọi người cùng hưởng một mùa xuân đúng nghĩa, thuận tòng Thiên Lý.

Đức Thường Cư Nam Hải Quan Âm Bồ Tát dạy: Thiên Lý đã vận hành cơ phản bổn, thì nhơn tâm cũng phải minh định quay về sống trong Thánh Đức, thực hành Thế Đạo Đại Đồng an dân thì lo gì nhân loại không hưởng thái bình an lạc.

Bản về chữ Hòa trong lý nhạc, Đức Chí Tôn ngày 14-2-Kỷ Ty (dl ngày 24-3-1929) đã cho bài thơ giảng giải về chữ Hòa trong nhạc lý như sau:

THẦY

Thầy mừng các con.

Từ ngày Thầy hứa cùng các con rằng: Thầy cho bài giảng Hòa thì các con có lòng mong mỏi, nhưng kẻ phò loan chẳngặng trọn thân. Nay Thầy cho lần lần vấn đề, về câu trường nhạc dĩ vi lạc... nghe các con.

Đêm thanh vắng lên dây trỗi nhịp,
Khải năm âm cho hiệp cùng nhau.
Chớ phân tiếng Thỏ tiếng Bào,
Thạch Kim với Mộc hòa vào mới vui.
Giữ tư trước thêm mùi du thủy,
Cách sơn xuyên **hòa** mỹ nương nhau.
Xưa kia đều khách Thiên Tào,
Nay đây cảnh tục tranh cao lợi quyền.
Quyền chi đó, tiền duyên đành mất,
Lợi gì đâu mà thất đạo tâm.

Chẳng so như bực thú cầm,
Hồ bi thố tử, nghĩ thâm thương nhau.
Vì thương thế, xuống trần dạy bảo,
Dẫn các con huờn đảo cự ngôi.
Than ôi! Thế tục suy tồi,
Đường Tiên thì lánh, ưa mùi vinh hoa.
Hoa ấy rụng, tòng già chẳng rụng,
Vinh nợ mòn, bá chợt màu tươi
Sầu than gẫm lại buồn cười,
Chê người đạo đức, khoe người đai cân.
Cân ấy tội cõi trần là khô,
Đai kia là hình nội Phong đô.
Khuyên con khá lánh mê đồ,
Cùng nhau diu dắt giảng phôi việc lành.
Dạy cả thầy nhơn sanh tỉnh tánh,
Lấy từ bi mà lánh sân si.
Toan lo cho Đạo kịp thì,
Đỡ nâng nhơn loại chung qui một trường.
Trong tám tiếng phân tường giai cấp,
Giọng Cung Thương cao thấp tùy nhau.
Giốc Chủy Vũ hiệp thanh tao,
Lục căn Lục lữ phân sao cho đều.

(Trích Tài liệu Ban Nhạc của Nhạc Sư Trần Thiện Niệm)

Thay lời kết: Mùa xuân năm Đinh Mão 1927, Đức Chí Tôn đã khuyên dạy các môn đệ của Thầy: **“Dạy lẫn cho nhau dựng chữ Hòa”**.

Nhân hòa nghĩa là sự hòa hợp giữa con người với nhau trong cộng đồng thế giới nhân loại. Nhân hòa sẽ thúc đẩy con người tiến lại gần nhau, từ nghịch lẫn trở nên thân tình, từ thù thành bạn, từ chiến tranh thành hòa bình. Đó là ý nghĩa của “Nhân hòa” trong cuộc sống nhân sinh.

Hòa là bài học đầu tiên thuở sơ khai nền Đạo, là Thánh Ý Đức Đại Từ Phụ mong muốn tất cả môn đệ Cao Đài phải thường xuyên trao đổi, nhắc nhở cho nhau và lấy chữ **Hòa** làm phương châm trên bước đường tu học hành đạo.

Hòa là lễ phẩm trân trọng môn đệ Cao Đài nhất dâng lên cho Đức Chí Tôn, Đức Phật Mẫu và các Đấng Thiêng Liêng.

Vận dụng được **“Hòa”** trên mọi lĩnh vực, trong Đạo ngoài Đời, từ gia đình đến quốc gia và toàn thể xã hội nhân loại khắp toàn cầu, và thực hành được **“Hòa”** thì trong ấm ngoài êm, gia đình hạnh phúc, xã hội phồn vinh, tiến bộ văn minh, láng giềng lân bang thân tình chứa chan. Nước nước nhà nhà, trên thuận dưới hòa... Đó là “thiên đàng” tại thế, Thượng Nguơn Thánh Đức gần

kê, không phải nhọc công tìm kiếm non Đào hay Khứu lãnh.

Thật vậy ngay trong một gia đình mà trên dưới hòa thuận và nhường nhịn lẫn nhau, thì dù ở trong một túp lều tranh, cũng sánh được với Động Đào nguyên rồi, nên Đức Chí Tôn mới khuyên rằng: “Cổ sửa lều tranh hóa động Đào” là vậy.

Theo Bí Pháp Chơn Truyền, thì người tu phải thực hiện hai chữ “Hòa” và “Nhẫn”, mới có thể vào được cửa Niết bàn, vì Đức Chí Tôn đã phán rằng:

“Phương pháp độ rồi, chi khuyên lớn các chơn linh dầu Nguyên nhân hay Hóa nhân phải đoạt được hai chữ Hòa và Nhẫn thì mới về cửa này được. Dầu cho vạn kiếp sanh dày công tu luyện mà còn ganh ghét, thì sẽ bị vào tay Chúa Quý, chớ không mong gì về cùng Thầy...” (Đức Hộ Pháp giảng).

Vấn đề then chốt muốn đạt được chữ Hòa, chúng ta cần phải nắm được yếu quyết Âm Dương là “Một”, phải quấy là một, không thể nào loại bỏ cái này để lấy cái khác. Nếu chúng ta nhận ra cái “Một” đó, thì chúng ta ngộ Đạo, và trong xử thế mới có thể nhẫn nhục, khoan dung, thương yêu, hòa hợp với nhau, và tất cả những xung đột, bất hòa sẽ giải quyết một cách ổn thỏa, ngay vấn đề thống nhất các chi phái Đạo cũng thực hiện dễ dàng. Ngoài ra còn giúp chúng ta lạc quan yêu đời, tăng cường sức khỏe và tuổi thọ nữa.

Khi xuân về, nắng xuân ấm áp, gió xuân mát mẻ, thì lòng người phải hòa hợp cùng thiên nhiên, phải khoan dung rộng mở, thương yêu giúp đỡ, người vật tương đồng, không phân biệt, không kỳ thị... Được như thế, mới thực hiện đúng theo lời dạy: “Có **nhân hòa** Xuân mới thành Xuân”, mới hưởng được một mùa Xuân miên viễn trong tình Tạo Hóa, trong đức hạo sanh vô biên của Thiên Địa (Trời Đất):

An bài nơn loại do **hòa** hiệp,
Hòa hiệp không còn ba, bảy, hai.
(...)

Con hãy giữ dĩ **hòa** vi quý,
Hòa mới tường đạo lý cao siêu,
Mới không phạm luật Thiên điều,
Mới mong anh dất, em diu sớm hôm.

Trong ngày Lễ Vía Đức Chí Tôn hàng năm, món quà “quý báu” nhất dâng lên Thầy chính là sự **hòa hợp** của các môn đệ Đạo Cao Đài như lời Thầy dạy: “Thầy vui muốn cho các con **thuận hòa** cùng nhau hoài, ấy là lễ hiến cho Thầy rất trân trọng.”

Trân Trọng,

Midland MI, January 21, 2019

QS TS Nguyễn Thanh Bình

Ban Thế Đạo Hải Ngoại

Tòa Thánh Tây Ninh

Tóm Lược về Tang Lễ HH Dương Văn Ngừa, Phó Trưởng Ban Điều Hành Hội Tương Tế Cao Đài

Hiền Huynh Dương Văn Ngừa là một Hiền Tài Dự Phong Ban Thế Đạo Hải Ngoại từ ngày 20-3-2001 đến ngày 4-9-2016 và hiện là Phó Trưởng Ban Điều Hành Hội Tương Tế Cao Đài.

Hiền huynh quy vị vào ngày 14-1-2020 (nhằm ngày 20 tháng 12 năm Kỷ Hợi) và tang lễ được cử hành vào 2 ngày thứ tư và thứ năm 22-23 tháng 1-2020.

Theo chương trình tang lễ Đại Diện Ban Thế Đạo Hải Ngoại và một số Hiền Tài trong Ban Thế Đạo Bắc CA đã đến tham dự tang lễ (tại nhà quán Oak Hill, San Jose CA) vào lúc 5.00 giờ chiều ngày 22-1-2020 để phân ưu cùng gia đình HH Dương Văn Ngừa và đã đến vào lúc 10.00 giờ sáng ngày 23-1-2020 để tham dự Cầu siêu và sau đó đưa Hiền Huynh Dương Văn Ngừa đến mộ phần cũng tại Nghĩa Trang Oak Hill thành phố San Jose bang California.

Trong phần Phân ưu cùng gia đình HH Dương Văn Ngừa, có 4 đơn vị chia buồn:

- CTS Nguyễn Thế Long , Qu. Đầu Tộc Thánh Thất San Jose CA
- Hiền Tỷ Thính Thiện Phạm Mỹ Lệ, Qu. Quán Tộc Điện Thờ Phật Mẫu San Jose CA
- QS Nguyễn Ngọc Dũ, Tổng Quản Nhiệm Ban Thế Đạo Hải Ngoại thay mặt BTĐHN và BTĐ Bắc CA
- HH Nguyễn Thành Hưng, Trưởng Ban Điều Hành Hội Tương Tế Cao Đài và Thân hữu

Trong phần phân ưu của Ban Thế Đạo Hải Ngoại, QS Nguyễn Ngọc Dũ có nhắc đến 2 ước nguyện của HH Dương Văn Ngừa:

1- HH Dương Văn Ngừa lúc nào cũng mong muốn một thế hệ kế thừa có khả năng để thay thế đàn anh cha chú đã lớn tuổi trong việc bảo vệ và phát triển Đạo.

2- HH Dương Văn Ngừa đã cùng với một số vị Hiền Tài và đồng đạo thành lập Hội Tương Tế Cao Đài và Thân Hữu và HH Dương Văn Ngừa có tâm nguyện là sẽ phục vụ Hội cho đến cuối đời.

Nay Hiền Huynh Dương Văn Ngừa đã ra đi, về với Thầy Mẹ, và chắc chắn rằng Hiền Huynh đã mãn nguyện.

Trong phần phân ưu của Hội Tương Tế Cao Đài, HH Hưng cũng tuyên dương sự phục vụ nhiệt tình của HH Ngừa trong các việc làm trong Hội Tương Tế Cao Đài & Thân hữu. Sau đó HH Sam Nguyễn thay mặt Hội Tương Tế Cao Đài đã trao chi phiếu US\$ 2,000.00 (Hai ngàn đôla) cho đại diện gia đình HH Dương Văn Ngừa.

Sau 4 phần phân ưu trên, Đại Diện gia đình HH Dương Văn Ngừa đã cảm ơn Chức Sắc, Chức việc BTS Thánh Thất San Jose, ĐTPM San Jose, đồng đạo và bạn bè của HH Ngừa khắp nơi.

Trong buổi lễ phân ưu này, chúng tôi thấy có trên 80 người tham dự chật cả phòng và sau đây là vài hình ảnh tang lễ HH Ngừa và hình ảnh sinh hoạt của HH trong Hội Tương Tế Cao Đài và Thân Hữu.

(Dũng - Uyển)

VÀI HÌNH ẢNH TANG LỄ

HH Nguyễn Đăng Khích, HH Nguyễn Thành Hưng, HH Sam Nguyễn
Hội Tương Tế Cao Đài & Thân Hữu

HH Nguyễn Thành Hưng, Trưởng Ban Điều Hành
Hội Tương Tế Cao Đài & Thân hữu chia buồn

HH Sam Nguyễn trao chi phiếu cho Vị Đại diện gia đình HH Dương Văn Ngừa

VÀI HÌNH ẢNH SINH HOẠT HỘI TTCD & THÂN HỮU

HH Ngừa và phái đoàn thăm Hiền Tỷ Lư Thị Thành ngày 12-6-2018

HH Ngừa và phái đoàn thăm Hiền Tỷ Lê Thị Hộ ngày 14-4-2018

HH Dương Văn Ngừa & Phái Đoàn thăm HH Mai Ngọc Tuyết, cựu Qu. Đầu Tộc Thánh Thất San Jose CA ngày 26-4-2018

HH Dương Văn Ngừ và Phái Đoàn thăm HH Nguyễn Thành Thiểu, cựu Qu. Đầu Tộc Thánh Thất San Jose CA ngày 26-4-2018

ĐỌC - CỔ ĐỘNG - YỂM TRỢ
BẢN TIN THẾ ĐẠO
TẬP SAN THẾ ĐẠO
Email: banthedao@comcast.net

PHÂN ƯU

Chúng tôi vừa nhận được tin buồn:

Hiền Tài NGUYỄN LONG CHÂU

Cựu Giáo Sư Trường Trung Học Công lập Tây Ninh

Đã quy vị vào lúc 10 giờ 30 phút sáng, ngày Mùng 2 Tháng Giêng năm Canh Tý (DL: 26-01-2020) tại Thành phố San Jose - California - Hoa Kỳ.

Hưởng Thượng Thọ 87 tuổi

Chúng tôi xin thành thật chia buồn cùng Bà Quả phụ Nguyễn Long Châu và tang gia hiếu quyến.

Nguyện cầu Đức CHÍ TÔN, Đức PHẬT MẪU và các Đấng Thiêng Liêng độ rỗi hương linh Cố Hiền Tài NGUYỄN LONG CHÂU được sớm trở về cõi Thiêng Liêng Hằng Sống.

THÀNH KÍNH PHÂN ƯU

San Jose, ngày 28-1-2020
(AL Mùng 4 tháng Giêng năm Canh Tý)

Ban Thế Đạo Hải Ngoại & Tập San Thế Đạo
Các Ban Đại Diện Ban Thế Đạo Bắc California,
Ban Đại Diện Ban Thế Đạo Úc Châu @
Các Đại Diện /BTĐHN tại các địa phương trong Hoa Kỳ - Âu Châu